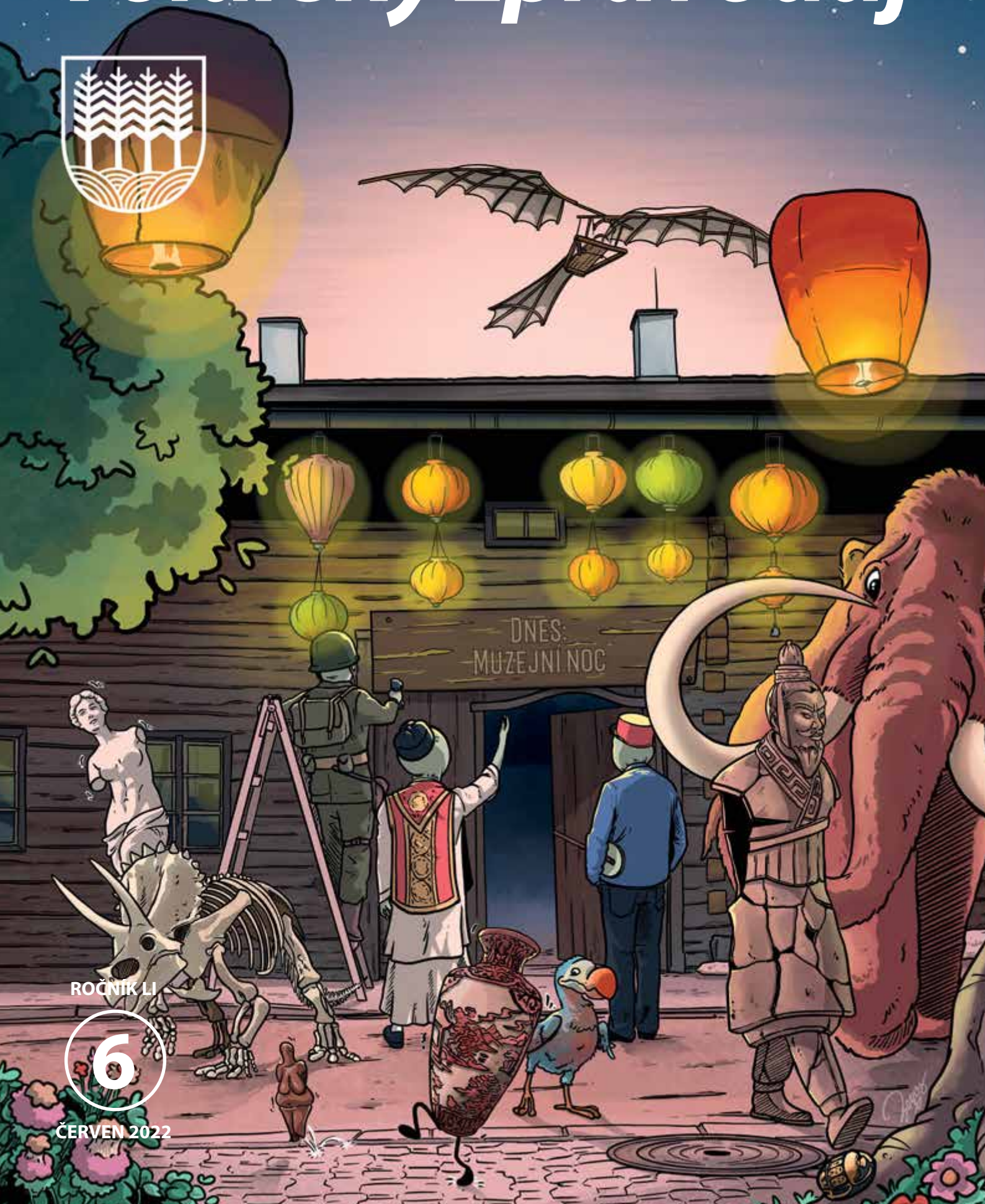

• VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LI

6

ČERVEN 2022

Přijeli Ajtáci. Tedy přesněji Divadlo Radka Brzobohatého s hrou Ajtáci.

Při první novodobé pouti do Krejčovic se žehnila kaple.

O volarské muzeum projevil zájem Český rozhlas.

To nebyla sbírka zbraní pro Ukrajinu, ale oslavy konce druhé světové války.

Đeti z kroužků DDM přály maminkám k svátku.

V Městské galerii představilo třiapadesát fotografií svoji Šumavu.

U příležitosti svátku sv. Floriána vzpomněli hasiči na své zemřelé.

Foto: Jaroslav Pulkrábek

VOSA režírovala Slavíky z Madridu. Novou hru chystají na září.

Foto měsíce

Pečení housek, placek, chleba, ale třeba i koláčů v muzejní peci patří k oblíbeným volarským atrakcím. Jenže začíná být ouvej. Máme pec, mouku, kvásek i dřevo, ale nejsou lidi. Vítán je každý, kdo by chtěl volarské pečení zachránit. Více uvnitř listu.

**Společné
sebevědomí**

Je už takovou lidskou přirozeností, že nevnímáme téměř nic z toho, co je pěkné a hodnotné v našem bezprostředním okolí, a s jistou dávkou závisti hledíme přes plot k sousedovi. To naše kvítí se nám zdá takové obyčejné, nevzhledné a nijaké. A v tutéž chvíli onen soused zas hledí na ten náš dvorek a myslí si o totéž, ale o nás.

Během posledního měsíce se nejméně v deseti případech ozvala některá z televizí, rozhlas a podobná média, že by chtěla natočit něco o Volarech. Zajímá je Dřevěné srdce Evropy, muzeum, volarské koláče, jedinečná volarská architektura, jízdy parních vlaků... a mnoho dalšího.

Denně jsme v infocentru svědky nadšení turistů z toho, co vše tu máme, jak ve městě samotném, tak i v bezprostředním okolí. Křížová cesta, menhiry, Soumarský Most, Slavnosti dřeva, Volarský sekáč.

Tedy vše to, co nám se zdá obyčejné, nudné a nezasluhující si pozornost. To u sousedů, tam je to o něčem úplně jiném. A mezitím, co obdivujeme sousedovic kvítí, to naše nám díky nezájmu vadne.

Volary mají ohromný potenciál. Zajímavou architekturu, nádhernou přírodu, pracovitě a nápaditě obyvatele. Jen nám chybí trocha toho „obecního sebevědomí“, které utváří pohodové a sílu dávající klima. Přitom je toho opravdu hodně, na co můžeme být pyšní. Stačí se jen otevřít, dívat se kolem a navzájem si dát najevo, že o sobě víme, že si vážíme toho, co kdo dělá, a podpořit jakékoli dobré snažení a aktivitu svou účastí a zájmem.

Máme před sebou spoustu příležitostí spolu pobýt a užít si to, za čím jezdí lidé zdaleka. Na začátku července se vrátí Léto s párou. Denně si volají lidé z celé republiky o informace. Můžeme společně posedět na rynku v improvizované hospodě pod širým nebem, povzbudit volarské sekáče při jejich klání, obdivovat um řemeslníků při Slavnostech dřeva, udělat si fotografii ze slavného Seidlova ateliéru nebo si vyšlápnou na některou z vycházek organizovanou turisty či Domečkem.

Ano, je spousta věcí, která se nám nezdá, které je třeba zlepšit. Ostatně jako všude. Ale podanou rukou a úsměvem toho napravíme mnohem více, než vzteklým a pomlouvačným kopnutím.

Vít Pavlík, starosta

**VÝPISY Z USNESENÍ RADY MĚSTA
KVĚTEN 2022**

RM rozhodla poskytnout Domovu pro seniory Světlo finanční dar ve výši 10 000 Kč z rozpočtu města na jeho činnost a podporu služeb sociální péče pro jeho obyvatele.

RM schvaluje omezení provozu Mateřské školy Volary v době od pátku 1. 7. 2022 do středy 31. 8. 2022. V provozu bude Mateřská škola v Revoluční ulici 448, Mateřská škola na Sídlišti Míru bude uzavřena. Zároveň ukládá ředitelce Mateřské školy Volary informovat rodiče všech dětí navštěvujících mateřskou školu o možnosti využití neomezeného provozu Mateřské školy v Revoluční ulici.

RM schvaluje přijetí účelově určeného daru pro MŠ Volary od MAS Šumavsko, z.s., v hodnotě 29. 021,50 Kč.

RM souhlasí s umístěním sídla Spolku rodičů a přátel školy Volary v ZŠ Volary, U Nádraží 512, místnost 122 A, Volary.

Kompletní výpisy usnesení najdete na webových stránkách Města Volary.

- **PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ**
Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498
- **UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA
VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. ČERVNA 2022**

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník. ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví.

Den otevřených lesů

Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů v ČR pořádá 1. ročník Dne otevřených lesů, jehož součástí jsou i Městské lesy Volary.

Zveme vás třetí červnovou sobotu do lesa i do areálu naší firmy. Přijďte tedy 18. června kdykoliv mezi 8. a 15. hodinou. Čekat vás budeme na červené turistické trase z Volar na Bobík na místě zvaném „Bývalá obora“. Můžete přijet i vlastním autem po lesní cestě (odbočka vlevo ze silnice č. 14136 Volary – Mlynářovice). V 10 a ve 12 hodin jsme pro vás připravili komentovanou procházku s ukázkami těžby dřeva.

V areálu naší firmy na adrese V Kasárnách 645 si budete moci prohlédnout naše zázemí i lesní techniku a popovídat s naším personálem. Ve 12 a 14 hodin vám ukážeme, jak se vytáčí med.

Bližší informace o ostatních akcích jsou uvedeny i s mapou míst, kde se akce pořádají, na adrese www.denotevrenych.lesu.cz

Miroslav Řežábek

Volarská ZUŠ bodovala

Volarské saxofonistky Lucie Prixová a Erika Pavlíková získaly první cenu v ústředním (celostátním) kole soutěže Základních uměleckých škol ve hře na dřevěné dechové nástroje, které se konalo 19.–20. května v Praze. Obě byly zároveň ohodnoceny nejvyšším bodovým průměrem ve svých kategoriích.

Této soutěže se zúčastnilo celkem 94 soutěžících z celé republiky.

-r-

Ve zkratce

Žehnání vlajky

Spolek provozující Muzeum lehkého opevnění na Soumarském mostě si při zahájení letošní sezóny udělal radost a pořídil si spolkový prapor. O jeho požehnání se postaral administrátor volarské farnosti P. Karel Faláš.

Knihy o Šumavě

Po smrti Otomara Novotného přišly Volary o knihkupectví. Některé knihy o Šumavě lze zakoupit v infocentru na náměstí. Nabídku najdete na webových stránkách KIC Volary.

Čarodějnice

První pocovidový lampioňák se těšil velkému zájmu. Předcházela mu hraná pohádka na tržnici a čarodějnický rej na náměstí. O zdar akce se zasloužili především místní hasiči, Domeček a KIC.

Kovy v plastu a textil nově

Někteří vnímaví občané si už jistě všimli, že na všech žlutých kontejnerech na plast přibyla samolepka KOVY. Opravdu to není omyl a do těchto kontejnerů kromě plastů a nápojových kartonů lze nově odkládat i drobný kovový odpad.

Tímto odpadem se myslí plechovky od piva a ostatních nápojů, vymyté konzervy, víčka od lahví, šroubky, hřebíky a ostatní drobné kovy. Naopak sem nepatří víčka od jogurtů a kovové obaly od barev, olejů a elektrospotřebičů.

Sběr více komodit do jedné nádoby je efektivnější na třídění a svoz, nicméně na druhou stranu klade i nároky na nás Volarany, abychom odpovědně vhažovali do kontejnerů opravdu jen to, co tam patří.

Město Volary loňského roku vypovědělo smlouvu společnosti Textil Eco a.s., která „zajišťovala“ kontejnerový sběr textilu ve městě. Nově však byla podepsána smlouva se společností Dimatex CS, spol. s r.o., která bude jednou za 14 dní zajišťovat svoz 6 kontejnerů na textil rozmístěných takto:

- 4 ks v areálu starých kasáren naproti PENNY,
- 2 ks u křižovatky ulic Budějovická a Luční – naproti domu č.p. 390.

Do kontejnerů lze odevzdávat suché, zeminou a ropnými látkami neznečištěné oděvy, párovou nositelnou obuv, kabelky, bytový textil, prostěradla, povlečení a čisté, nepoškozené textilní hračky.

Na závěr jen připomínám, že textil můžete odevzdávat i ve větším množství na sběrném dvoře, kde klecový sběr zajišťuje Diakonie Broumov.

Aleš Valíček

40. výročí vzniku pěveckého sboru Poupata

Pěvecký sbor Poupata loňského roku 2021 slavil 40 let od svého vzniku. Až v letošním roce může bez omezení uskutečnit ve čtvrtek 9. června 2022 od 18:00 v kinosále již dávno naplánovaný, avšak z důvodu hygienických opatření v pandemii covidu dosud nerealizovaný, jubilejní koncert.

Společně se současnými členkami sboru stále vyzýváme bývalé členy a členky pěveckého sboru Poupata k zapojení se s krátkým vstupem dvou známých písniček, které po zjištěném zájmu o společné vystoupení s dětmi zprostředkovávám. Jednalo by se o zaslání písní buď na emailovou adresu Dana.Koldinska@zusvolary.cz nebo o osobní vyzvednutí notového materiálu v ZŠ nebo v ZUŠ.

Těším se na setkání ať už s Vámi zpěváky či alespoň s diváky a budeme rádi za podporu stálých nejen volarských návštěvníků našich koncertů ZUŠ, neboť zpěv se skládá ze slov, kterým narostla křídla.

Dana Koldinská

Ve zkratce

Novinka v muzeu

Muzeum má nově upravenou expozici věnovanou železnici. Získala nové vitríny, informační panely a osvětlení. Navíc došlo k výměně elektroinstalace, topení a také k opravě omítek a podlahy. To vše díky finanční podpoře Městských lesů a Jihočeského kraje.

Zápečí

Zápečí v muzeu se stalo oblíbenou improvizovanou dětskou divadelní scénou. V příštích letech by mělo dojít k rozšíření plochy a výstavbě krytého pódia.

Pietní akce

I letos se u příležitosti konce druhé světové války uskutečnily pietní akce u radnice, památníků Charlese Havlata a pochodu smrti. Vzhledem k situaci na Ukrajině byla z etických důvodů zrušena ukázka bojových akcí. Snad napřesrok bude líp.

KULTURNÍ PŘEHLED ČERVEN 2022

3.–4. 6.

16:00

ROZLOUČENÍ S DOMEČKEM – SPANÍ V DDM DDM VOLARY

Přespání v Domečku, tvořivá dílna, řádění v plaveckém bazénu a večere s překvapením – to je báječný program posledního letošního setkání. *Příhlášky si vyzvedněte v DDM Volary.*

sobota

4. 6.

15:00

MUZEJNÍ NOC MUZEUM

15:00 Vodnická škola, 16:30 Kůrovci, 19:00 křest kalendáře, 19:30 Toulky starou Šumavou. Muzejní noc začne pohádkou od Jitule a Dadule, v které se naučíme něco nového ve Vodnické škole. Po pohádce budou dílničky a v 16:30 začnou hrát Kůrovci. V 19:00 slavnostně pokřtíme Volarský kalendář na rok 2023 a v 19:30 přijdou na řadu oblíbené Toulky starou Šumavou s panem Pulkrábkem.

pondělí

6. 6.

17:00

ZASTUPITELSTVO RADNIČNÍ SÁL

pondělí

6. 6.

18:00

JAMES BOND 007 SAX SHOW STARÁ ŠKOLA

Jedinečný koncert s jedinečnou hudbou na jedinečném místě.

středa

8. 6.

15:00–17:00

BEZPEČNĚ NA PRÁZDNINY ANEB DOPRAVNÍ VÝCHOVA PRO VŠECHNY RADNIČNÍ SÁL

Na mobilním dopravním hřišti v Radničním sále si vyzkoušíme své znalosti a dozvíme se i něco nového.

čtvrtek

9. 6.

18:00

POUPATA SÁL KINA VOLARY

Jubilejní koncert pěveckého sboru Poupata, kterým sbor dodatečně oslaví své 40. výročí vzniku při ZŠ Volary a kdy ho již 30 let vede Mgr. Dana Koldinská. 20 let už uplynulo i od vzniku sboru těch nejmenších, Poupátek. Současní i bývalí členové se setkají a náležitě všechna výročí oslaví jak jinak než společným zpěvem.

čtvrtek

16. 6.

18:00

ZÁVĚREČNÝ KONCERT ZUŠ VOLARY SÁL KINA VOLARY

Tradiční slavnostní koncert na závěr školního roku. Vystoupí sólisté, komorní soubory, FluteCrew, Tamborileros a V-Band.

více na www.kic-volary.cz nebo na tel.: 602 138 498
předprodej vstupenek v Infocentru: Náměstí 325, Volary

sobota

18. 6.

8:00–15:00

DEN OTEVŘENÝCH LESŮ

AREÁL MĚSTSKÝCH LESŮ VOLARY,
U BÝVALÉ OBORY

Zažijte lesy jinak. Pohledem vlastníků, kteří vám poodhalí specifika péče o lesy, to, jak lesy fungují a co nám všem poskytují. To vše se dozvíte při komentovaných prohlídkách, které začínají v areálu Městských lesů Volary ve 12:00 a ve 14:00 a při komentovaných vycházkách u bývalé obory na červené turistické trase v 10:00 a ve 12:00.

18.–19. 6.

9:00

VOLARSKÝ PUCHÝŘ

DDM VOLARY,
OKOLÍ VOLAR

Putování kolem Volar s různými zábavnými zastaveními... a možná bude i nějaké překvapení!

sobota

18. 6.

19:00

BEZ PŘEDSUDKŮ

SÁL KINA VOLARY

Přátelé Diego s Fionou musí neplánovaně přespat v motelu, v jediném volném pokoji. To nabídne možnost otevřeně si popovídat o věcech, na které se ženy jinak ostýchají ptát mužů a muži žen. Komédie o kamarádství, o tajemstvích, o zvědavosti, a hlavně o nás. Vtipný, vybroušený a místy i dojemný slovní souboj obou postav. A nebyli by to Jana Paulová s Pavlem Zedníčkem, aby nepřidali řadu nezapomenutelných gagů.
divadelní představení, vstupné 290 Kč

čtvrtek

23. 6.

9:00

DESKOVKY PRO SENIORY

DDM VOLARY

Posezení a zahrání si klasických i moderních deskových her.

sobota

25. 6.

9:00

3. VOLARSKÝ PĚŠOUR ZLATOU STEZKOU

SRAZ NA NÁMĚSTÍ

Pěší trasa dlouhá 5 km, po cestě se budou řešit otázky a plnit tajenka.
předběžné přihlášky nejsou nutné

sobota

25. 6.

18:00

KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA

MUZEUM, STARÉ MĚSTO

Od muzea po Starém městě volarském se projdeme s panem Pulkrábkem a dozvíme se určitě další nové poznatky o historii města.

Připravujeme

středa

6. 7.

10:00

PEČENÍ S POHÁDKOU

MUZEUM

Sváteční den si vychutnáme s dobrotami od mistra Sobotoviče a podíváme se na pohádku Divadla Dokola A pak se to stalo.

Aktuální program na webových stránkách KIC Volary

www.kic.volary.cz

O DIVADLE I VŮNÍCH Dita Haladějová

Potkáváme denně spoustu lidí. Mnohé známe, mnohé ne. U mnohých je náš obraz neúplný nebo zcela zkreslený. A tak je někdy dobré se na chvíli zastavit, popovídat si. A možná objevíte spoustu věcí, které jste netušili a které vás mohou obohatit. Tak jsem to také zkusil. Sice jen na chvíli, ale stálo to za to. Tento rozhovor není nikterak vyčerpávající, ale berte ho jako návod k tomu, naučit se na lidi kolem sebe dívat trochu pozorněji

Tak nejdřív něco o Vás.

Jmenuji se Dita Haladějová, narodila jsem se 23. července v Prachaticích a od té doby žiju ve Volarech. Absolvovala jsem učiliště v Táboře a nyní pracuji jako servírka v restauraci u Potůčku. Miluji levandule, Richarda Müllera, Valtice a moře. Moje znamení je lev, což o mně zřejmě leccos vypovídá.

Začnu u poslední informace, že jste narozená ve znamení lva. Co to tedy o Vás vypovídá?

Lev je vůdčí osobnost. Proto musím být principálka, aby mě všichni poslouchali. To je jasné.

Jaké byly vaše divadelní začátky?

Divadlo hraji už od dětství, první, co si pamatuji, byla ruská scénka „Stolečku prostří sel!“ pod vedením naší milované učitelky, paní Ivany Morongové. Nějakou dobu jsem byla členkou divadelního souboru Ulita.

Ulita byla co?

Ulita byl divadelní spolek, který ve Volarech působil od poloviny devadesátých let.

Vy jste v něm hrála?

Zažila jsem jeho konec, myslím tedy, že se stále ještě jmenoval Ulita.

Když skončil, vznikla Vosa?

Po jeho skončení, jsme si kamarádem Václavem Sedleckým přiznali, že nám divadlo chybí, a tak vznikla Vosa. To bylo v roce 2018. Původně mělo být jméno spolku trochu jiné, ale když jsme vyplnili všechny ty papíry a poslali je do Budějovic, tak nám to zamítlí, protože spolek s tím jménem již existoval. Tak jsme vymýšleli dál. Jméno Vosa byla volně.

Bylo těžké najít herce?

Tak napůl. Vladka Korousů, tak ta byla jasná, protože to je herečka každým coulem, ta už hrála jako dítě. Aleše Valíčka jsme oslovili na plese, protože se nám zdálo, že by nebyl špatný, kývl, ale druhý den se zhroutil,

na co to kývnul, ale přišel. A tak podobně. Prostě jsme vyhledávali lidi, kteří mají tak nějak šmrnc a přitom je každý úplně jiný.

Musím říct, že výběr herců se nám opravdu povedl. Jsme skvělá parta lidí, kteří si i přes spoustu práce najdou čas se sejít a odpoutat se od každodenních starostí.

Když je každý jiný, jak přiřazujete role?

Máme s Vencou to štěstí, že když si vybereme nějakou hru, tak hned vidíme, kdo co bude hrát. Právě proto, že každý je úplně jiný a každý je něčím specifický. Pěkně to bylo vidět třeba teď na hře Slavici. Alešovi Valíčkovi role jedinečně sedla, Václav Sedlecký byl jako rocker jasnej. Standa Kučera byl jako pojišťovák jako vystříženěj a tak bych mohla pokračovat dál. Prostě musím říci, že v tom máme na herce i role opravdu štěstí.

Kolik vás v souboru vlastně je?

Deset.

A co když je hra, kde je třeba jen osm postav? Nebo naopak víc?

No. Tak to se nám ještě nestalo. Prostě jsme měli kliku a vždycky nám to vyšlo. Ale třeba teď, když chystáme oprášit hru Zase ti tupitelé, tak tam vystupují děti, takže jsme děti přizvali. Chceme ji malinko přizpůsobit místním poměrům a doufáme, že se bude líbit našemu skvělému publiku, které zde ve Volarech máme.

Stalo se Vám, že někdo tu svoji roli nechtěl?

Stalo. Občas si někdo myslí, že je jeho role malá nebo nezajímavá, ale myslím, že už

všichni pochopili, že divadlo je jeden velký celek a že bez i té nejmenší role to prostě nejde.

Kolik her máte vlastně v repertoáru a kde hledáte scénáře?

Autora her jsme našli náhodou, jeho scénáře byly volně ke stažení a byl to přesně styl, který jsme si představovali. Nacvičili jsme čtyři hry a pár krátkých pohádek pro děti. Slavíci z Madridu byla naše zatím nejdelší. Možná nám trochu pomohlo období covidu, že jsme na ni měli více času. Chtěli bychom každý rok nacvičit jednu hru.

Slavíky jste museli dvakrát odložit?

A tak to prospělo, protože jsme mohli vypilovat detaily, a i nám tam naskočilo spoustu nových nápadů. Takže se to vlastně docela hodilo.

Jak režirujete, když všichni hrajete?

Bylo by samozřejmě lepší, kdyby byl nehrající režisér, ale alespoň se s Vencou snažíme, aby vždy jeden z nás měl menší roli. Ale je to vlastně tak, že každý, kdo zrovna nehraje, kouká a řekne si k tomu své. „Tohle se tam nehodí, tobě není rozumět.“ a podobně. Takže je to společné dílo. Není to tak, že já bych byla ten šéf a bylo to podle mě.

Když pak porovnáte původní scénář a výsledek, hodně se to liší?

Řekla bych, že je tam toho dost, co změníme. I dost věcí vyškrtáme, protože se nám zdají zbytečné, předěláme si to k obrazu svému. Viděli jsme na YouTube jednu hru, myslím, že zrovna Slavíky v podání jiného souboru a bylo to úplně jiné a měli jsme dobrý pocit, že to naše se nám zdálo mnohem lepší.

Kolikrát pak takovou hru přehrajete?

Mockrát ne. Hrajeme ve Zbytinách, kde je to takové domácké, měli jsme hrát ve Strunkovicích, ale zmařil to covid a pak samozřejmě ve Volarech. Chtěli nás do Čkyně, ale je velký problém se sejít, aby mohli všichni. Teď se třeba podařilo, že jsme hráli

ve Volarech jednu hru podruhé. To se normálně nestává. Taky jsme si říkali, že kdo by přišel dvakrát. Proto jsme byli moc rádi, že přišlo i na reprízu tolik lidí. Že se jim to líbilo.

Alternace nezkoušíte?

To by bylo asi jednodušší, ale asi by byl problém třeba s hraním ve Volarech, kde si pochopitelně chtějí zahrát všichni. A jak to vyřešit? Koho nasadit? Jak říci,

ty hrát budeš a ty ne?

Nechystáte se na nějakou soutěž, festival?

To ne. My si hrajeme jen tak pro radost. Sešli jsme se opravdu jako dobrá parta a užíváme si to. Zapomeneme při tom na všechny ty problémy: Ukrajina, covid, zdražování. Když se sejdeme, tak to vůbec neřešíme, dáme si pivo, smějeme se, je nám fajn a člověk jde domů úplně vyměněný.

O divadle bychom mohli povídat dlouho, ale co by určitě mělo ještě zazníť?

Ráda bych ještě zmínila Sediváčkův Long. Jsou to lidé, kteří milují psy a pořádají závody psích spřežení a jsou naším věrným fanclubem. Jsem velice pyšná, že i já patřím do jejich týmu.

Sedíme ve vašem poměrně novém obchůdku. V Aromatéce.

Jak k tomu jste přišla?

Je to pár let zpátky, co jsem si chtěla otevřít obchod s keramikou. Pak jsem se náhodou dostala k vůním, k éterickým olejům, seznámila jsem se s paní, která tomu hodně rozumí, má hodně škol, je v tom skutečně dobrá, velký odborník. Byla jsem i na nějakých kurzech, a tak jsem si říkala, že by to nebylo špatné mít obchod s keramikou a přidat tam tu aromaterapii.

Asi to ve Volarech není moc na výdělek. A starostí víc než dost. Tak proč to?

No protože mi to dělá radost. Já už jsem takový živel. Žiju život naplno. Chodím do své práce, děláme údržby zahrad, sázím v lese

stromky, divadlo, obchůdek. Žiju prací.

A naplnilo to vaše očekávání?

Určitě. Lidi si sem cestu najdou. Hlavně ti, co mě mají rádi, je jim tu dobře, mně je s nimi taky dobře. Občas si něco dají. Prostě je nám tu fajn.

Tedy forma odpočinku?

Asi i jo.

Jak ještě relaxujete?

Ještě když ležím u moře. A to je asi tak všechno. Jinak mám ráda víno a vodní dýmku.

To tu máte také?

Máme. Víno i dýmku.

A co na závěr?

Na závěr bych chtěla poděkovat všem členům našeho divadelního spolku, že do toho se mnou šli. Našemu skvělému fanclubu, který nás doprovází na každé představení, skvělému publiku, které nás nikdy nenechalo na holičkách a také stálým zákazníkům mé Aromatéky.

Zápis do mateřských škol na školní rok 2022/2023

Po dvouleté pauze, kdy jsme museli upravit náš tradiční zápis, jsme se opět sešli osobně s rodiči u zápisu nových dětí do mateřských škol ve Volarech a poprvé k předzápisu do lesní mateřské školy na Soumarském mostě.

Zápis do lesní mateřské školy, jejíž otevření plánujeme na 1. 9. 2022, proběhl formou schůzky s rodiči. Většina rodičů byla omluvena z důvodu nemoci a registraci do této alternativní mateřské školy podávali např. emailem nebo pozdější schůzkou přímo v ředitelně. Řádný zápis bude vyhlášen po zapsání odloučeného pracoviště do Rejstříku škol a školských zařízení v letních měsících. Zájemci o tuto mateřskou školu se mohou ještě přihlásit nebo požádat o přesun z běžné mateřské školy u ředitelky MŠ Volary. Tohoto předzápisu se také zúčastnily nové paní učitelky, které projevily zájem v této mateřské škole pracovat. Rodiče byli informováni o záměrech a provozu této školky.

Do volarských mateřských škol proběhl klasický zápis, na který jsme byli zvyklí. Rodiče přišli se svými dětmi podat žádosti

k přijetí a pohrát si s nimi v jedné ze tříd. A samozřejmě někteří rodiče měli i dotazy k provozu. Nové rodiče nejvíce zajímala docházka do mateřské školy a adaptace dětí. Začátek zápisového dne byl klidný, ale později se nám sešla opravdu početná skupinka rodičů s dětmi. Nakonec jsme zapsali celkem 34 dětí, tento počet je každoročně téměř stejný a po zápisu bývá volných opravdu jen pár míst. V letošním roce nepřišlo hodně dětí, které mají předškolní vzdělávání povinné. Z tohoto důvodu budou zbývající místa chvíli podržena, dokud nám jiné mateřské školy nepotvrdí přijetí těchto dětí. Některé mohou být odstěhovány, ale adresy trvalého pobytu mají stále v našem městě.

Všechny děti, které v tento den přišly k zápisu, byly přijaty a zapsány na rodiči vybranou mateřskou školu. Podle počtu přijatých dětí už víme, že mateřské školy budou opět od září zaplněny a máme radost, že Volary jsou stále plné dětí.

Ze MŠ Volary

Michaela Dědičová a Dagmar Amlerová

Květen v knihovně

Výstava Spolkla mě knihovna

Po celý měsíc květen byla v knihovně k nahlédnutí výstava kreslených komiksů pro děti ze stejnojmenné knihy Kláry Smolíkové. 12 závěsných panelů formátu A2 ilustroval Vojtěch Šeda. Výstava byla doplněna pracovními listy, putuje po knihovnách a dalších místech ve dvou identických sadách a je k zapůjčení zdarma.

Klára Smolíková je spisovatelka, lektorka čtenářských workshopů a školitelka seminářů dalšího vzdělávání určených učitelům a knihovníkům. Knihy, které publikuje, jsou převážně určené dětem.

V rámci knihovnického projektu Knížka pro prvňáčka napsala v roce 2016 knihu Knihozrouti. Pro velký ohlas vyšla již dvě volná pokračování: Kam zmizela školní knihovna? a Tajný čtenářský spolek. Všechny

tři publikace s veselými ilustracemi Báry Buchalové povzbuzují děti ve čtení.

V letošním roce se na malé čtenáře těší nová knížka pro prvňáčka, která se jmenuje Dubánek a tajný vzkaz. Příběh z dubánčího světa doprovázejí úžasné fotky Petra Václavka. Čtyřicet tisíc prvňáčků přihlášených do projektu Knížka pro prvňáčka je na konci školního roku dostane v knihovnách při pasování na čtenáře.

Pohádkové pexeso

V pátek 13. května jsme přivítali v knihovně děti z 2. třídy ZŠ Volary s paní učitelkou Miroslavou Gajdošovou. Hlavním tématem pro naše povídání se stal Večerníček a jeho nejznámější pohádky. Pomocí připraveného pexesa jsme si zopakovali večerníčkové postavičky, přečetli jsme si pohádku „Jak

Krtek ke kalhotkám přišel“ a nakonec si děti pexeso s pohádkovými postavkami zahrály.

Program „Pohádkový strom“ Červená Karkulka

V úterý 17. května navštívily knihovnu děti z mateřské školy. Připravili jsme si pro ně čtení a hraní s pohádkou o Červené Karkulce. Děti hádaly, co vše měla Karkulka v košíčku, proč se jí říká Červená, proč šla za babičkou...

Přečetli jsme si ukázky z leporel spisovatele Jána Vrabce, Edity Plickové a veršovanou pohádku O Červené Karkulce z Hrubínova Špalíčku. Na závěr našeho setkání nechybělo oblíbené prohlížení knížek a samozřejmě vyrábění.

-15-

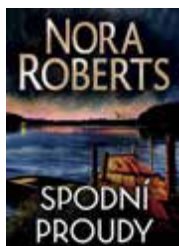

Nové tituly

Beletrie

Roberts Nora: Spodní proudy

Zane a jeho sestra Britt vyrůstají v luxusním domě u horského jezera. Jejich otec je vážený občan a celá rodina budí dojem dokonalosti. Jen obě děti znají pravdu – otec je s tichým souhlasem matky léta týrá. Zane se mu jednoho dne vzepře a uteče z domu. Po letech se ale rozhodne vrátit, aby ochránil svoji sestru a začal nový život. Dokáže se osvobodit od strašlivých vzpomínek z dětství, nebo ho znovu zcela pohltí?

Revell Nancy: Holky z loděnice

Měly nahradit muže, kteří odešli do války. Nikdo jim nevěřil, ale ony společně porazily své demony, stejně jako přízraky z minulosti a našly lásku a přátelství!

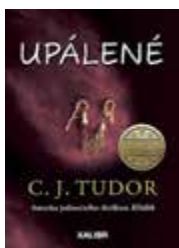
Silva Daniel: Violoncellistka

Román z řady špionážních thrillerů, v němž špičkový agent izraelské zpravodajské služby Gabriel Allon tentokrát pátrá po okolnostech násilné smrti kdysi nejbohatšího muže Ruska, žijícího nyní v exilu v Londýně.

Tudor C. J.: Upálené

Další thrillerová lahůdka s hororovou příchutí od autorky Křídáka, Jámy a Těch druhých. Před pěti sty lety tady upálili osm mučedníků. Před třiceti lety tu beze stopy zmizely dvě dívky. A před dvěma měsíci tu tragicky zemřel místní farář. Vítejte v Chapel Croft, zapadlé visce, jejíž tajemství leží ukrytá hlouběji než v hrobě a kde se zlo začíná znovu probouzet.

Chiger Krystyna, Paisner Daniel: Dívka v zeleném svetr

Autobiografie. Román, ve kterém autorka popisuje očima osmiletého židovského děvčátka nejen otřesné zážitky, ale i neuvěřitelnou touhu po přežití a sílu lidské solidarity a naděje. V roce 1943 se život sto padesáti tisíc lvovských Židů

pomalou naplňoval. Deportace, vraždění, vystěhování do ghatt a čekání na smrt. Skupinka několika z nich se troufale pokusila nalézt úkryt v městském kanalizačním systému. Poslední z této skupinky – Krystyna Chigerová – vypráví jeden z nejniternějších a nejhrůznějších příběhů přeživších holocaustu.

Naučná literatura

Švec Pavel: Akce Kvilda

Někteří příslušníci Sboru národní bezpečnosti se v roce 1948 na Šumavě vzepřeli komunistickému režimu a pomáhali lidem přejít hranice z Československa na Západ: převaděčskou síť rozbila komunistická tajná policie. Esenbáka-převaděče Jaroslava Maršíka však nedopadla, při zatýkání za bizarních okolností utekl. Deset let se pak skrýval v jihočeském Bavorově. Nevycházel ven, schovával se třeba v dutině pod postelí, v dřevěném kufru nebo ve skříni.

Čihař Martin: Šumava krásná a tajemná

Kniha představuje 100 nejzajímavějších míst na Šumavě. V této souvislosti vypráví o místní přírodě, historii, městech či pamětihodnostech. Prostor dostanou i místa méně turisticky známá či ta, která byla veřejnosti v době komunistického režimu nepřístupná. Kromě toho zde čtenář objeví i pověsti, které se vážou k danému místu. Obsahuje téměř 500 fotografií a orientačních map.

Pro děti a mládež

Braun Christina: Vítej na stavbě

Podtitul: **Jak se staví domy, mosty, tunely**

Postav s námi dům, most i tunel! Že nevíš jak? Provedeme tě celou stavbou. Zjistíš, jak vypadá vrtačka, bruska, jeřáb nebo rypadlo. Sám je pak najdeš na obrázcích. Sto vozidel, strojů, náradí a pomocníků čeká, až je objevíš. Hledej, bav se a poznávej. Stavěniště je tu pro tebe!

Kniha je určena dětem od dvou let.

Daynes Katie: Jak rostou kytičky?

V této krásně ilustrované knížce s odklápěcími okénky najdete odpovědi na první otázky týkající se rostlin kolem nás. Potřebují rostliny nějakou potravu? Proč mají rostliny

květy? Proč jsou květy barevné a hezky voní? Proč mění listy barvu a opadávají? Jaké jsou největší, nejpodivnější a nejvíce páchnoucí rostliny? Odpovědi na tyto a mnoho dalších otázek týkajících se rostlin kolem nás najdete v této krásně ilustrované knížce s odklápěcími okénky.

Pro děti od 3 let.

Vopěnka Martin: Sofinka a záhadné zvířátko

Ilustrovala Holasová Aneta Františka

Vždycky když se v zoologické zahradě objeví prázdný výběh se strohým nápisem: „Když nejsem ve výběhu, odpočívám nebo spím“, přitáhne to nečekanou pozornost dětí.

Představivost Sofinky, holčičky, která půjde po prázdninách do školy, se rozběhne naplno. Záhadné zvířátko jí od té chvíle nedá spát. Může se ve výběhu ukrývat třeba jednorozec se stříbrným rohem? Nebo obrovský krásný motýl?

První čtení a čtení rodičů s dětmi.

Cestopisy

Gregorovi Jiřka a Rostá: Nespoutaný Balkán a okolí

Autoři kladou důraz na příhody prožitě mezi obyvateli, kteří rozhodně nepatří mezi společenskou smetánku.

Snad právě proto se jedná o cestopis, či spíše pocitopis, který se čte jedním dechem a který vedle často černého humoru zaujme čtenáře jak poetickým popisem poznaných krajín, tak i syrovým vyprávěním o životě lidí na okraji balkánské společnosti.

Gregor Rostá: Pěšky okolo Československa aneb sen, který trval 89 dní

Chcete prožít největší dobrodružství v bývalém Československu? Tak si obujte sandále a obejděte ho pěšky. Autorovi knihy tato báječná bezmála 3 400 km dlouhá pouť trvala 89 dní.

A šlo o cestu, při které se tajil dech a podlamovala se kolena...

Nejmladší skauti na závodech

Začátek května byl pro nás ve znamení velké soutěže. Naši nejmenší, světlušky a vlčata, se zúčastnili Závodu světlušek a vlčat. Přihlásili jsme se na základní kolo do Volyně. Před závody jsme trochu trénovali, přece jen většina malých skautů na závodech ještě nebyla. V posledních letech se díky covidu závody nekonaly, a tak to pro všechny byla premiéra.

Závody začínaly pro nás dost brzy, do Volyně není sice až tak daleko, ale ráno bychom se včas nedostali, a tak jsme přespali v klubovně volyňských skautů. Mají ji pěknou, sice uprostřed města, ale přece docela osaměle na jakémsi poloostrově. Večer jsme si zahráli ještě kupu her, z těch venkovních nás ale bohužel zahnal déšť. Ten nás také provázel po celý další den. Občas sice jen mrholilo, někdy se zdálo, že déšť ustane a bude hezky, ale vždy se znovu rozpršelo, a tak jsme závody absolvovali v pláštěnkách. Jednotlivá stanoviště byla různě ukryta v okolí města, nikde jsme nezabloudili, a úkoly se nám docela podařilo plnit. Nejlépe se nám vedly tábornické činnosti a zdravotnictví. Celí upachtění jsme doběhli do cíle, najedli se a ještě před vyhlášením výsledků si stačili vyrobit pěkné upomínkové plakety.

S napětím jsme očekávali výsledky – a byli jsme třetí! Měli jsme řádnou radost a šli vše oslavit do místní cukrárny. Však to stálo za to. Diplom za pěkné umístění zdobí naši klubovnu. Jsme také rádi, že jsme se setkali se skauty z jiných měst a vesnic a mohli navázat nová přátelství.

Táďa Svoboda a Hanka Wagnerová

Květinový den

Již po dvacáté šesté se letos konal Květinový den Ligy proti rakovině. Asi každý ví, o čem je řeč – je to den boje proti rakovině. Kdo si koupí kytičku, přispěje v boji proti této zákeřné nemoci. Náš oddíl pomáhá Lize a prodává kytičky po celou dobu, a je moc hezké, že mnozí lidé, kterým jsme kytičku měsíčku lékařského prodávali, nám říkali, že jich mají doma už celou sbírku. Snad by se našel někdo, kdo jich má fakt všech 26! Letos nám počasí přálo, sluníčko se na nás smálo, a tak se dobře prodávalo.

Navštívili jsme s nabídkou kytiček i Lenoru a i tam byl o ně velký zájem. Kolik jsme vybrali, zatím ještě nevíme, ale určitě o celkové částce budeme informovat ve Zpravodaji i na naší nástěnce.

Již teď ale moc děkujeme všem, kdo přispěli!

Tereza Buetlová a Václav Svintek

Léto s párou 2022

1. 7. 2022: Čičenice – Prachatice s odjezdem z Čičenic v 9:55 a příjezdem do Prachatic v 12:12. Vlak zastavuje ve Vodňanech, Bavorově, Strunkovicích nad Blanicí a Husinci.

2. 7. 2022 – neveřejná jízda: Volary – Nové Údolí a zpět s odjezdem z Volar ve 13:35 a návratem zpět v 15:25. Pobyť v Novém Údolí 14:17–14:50. Jízda věnovaná všem, kdo napomohli ke zdárnému konání akce.

Neděle a pondělí od 3. do 18. 7. a ve svátek 5. 7. 2022: Volary – Lenora – Volary s odjezdem z Volar dopoledne v 9:35 a odpoledne v 15:35, návrat zpět do Volar v 10:37, resp. v 16:37. Pobyť v Lenoře vždy 20 minut – 9:56–10:16, 15:56–16:16 hodin.

Volary – Nové Údolí – Volary s odjezdem z Volar v 11:11 návrat zpět do Volar v 13:35. Pobyť v Novém Údolí od 11:54 do 12:26. Vlaky zastavují v Černém Kříži a Stožci.

19. 7. 2022: Volary – Černá v Pošumaví s odjezdem z Volar v 10:07 a příjezdem do Černé v Pošumaví v 11:52. Vlak zastavuje v Černém Kříži, Nové Peci a Horní Plané.

Oslavenci měsíce – ČERVEN 2022:

2. Věra VOSKOVÁ	13. Ivan DADEK
2. Marie ANDRASCHKOVÁ	20. Marie ČEJKOVÁ
4. Josef KOŠČ	21. Jaroslav KŘIVA
6. Marie HLAVÁČKOVÁ	24. Antonín SMOLA
10. Marcela ŠVARC-ZAVÁZALOVÁ	26. Drahoslava ZACHOVÁ
13. Zdeňka ILJEVA	29. Miluše KŘIVOVÁ
13. Jana ŠEBESTOVÁ	

Předsednictvo a výbor přejí všem oslavencům pevné zdraví, štěstí, životní pohodu a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel

Informace předsednictva STP Volary

- Předsednictvo spolku si dovoluje upozornit na dosud nenaplněné kapacity autobusu, a to jak na zájezd do Plzeňské ZOO v pondělí 18. 7. 2022, tak i na představení na „otáčko“ v Týně nad Vltavou v pátek 22. 7. 2022. Žádáme proto případné zájemce, bez ohledu na členství ve spolku, aby se do určeného termínu přihlásili u organizátorky zájezdu paní Švarcové (tel.: 721 218 367). Kontaktní údaje naleznete též na plakátech. V této souvislosti připomínáme, že v případě nenaplnění autobusu bude daná akce zrušena!
- Dále předsednictvo upozorňuje, že náš spolek má pronajatou venkovní vitrínu naproti kostelu, kde jsou průběžně umísťovány informace jak pro členskou základnu, tak i pro spoluobčany.

Za předsednictvo František Zach, hospodář

Základní kynologická organizace Volary by ráda oznámila volarské veřejnosti, že obnovuje svoji činnost.

Vítáme nové uchazeče o členství, nebo i občasné docházející.

**Dny výcviku jsou vždy v neděli od 13:00 do 15:00,
popřípadě po domluvě.**

jednatelka klubu Martina Šindelářová (tel. 722 744 695)
výcvikářka Monika Kaczková (tel. 773 956 821)

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

28. května 2022 uplyne pět let od úmrtí manželky, maminky a babičky, paní

Anny Böhmové.

Vzpomíná manžel Ivan Rudyč, děti Radek a Petr a vnučka Nikolka.

Dne 1. června tomu bude smutných 10 let, kdy nás navždy opustila milovaná maminka a babička, paní

Anna Matějková z Mlynařovic.

Vzpomínají dcery s vnučaty.

24. června 2022 tomu bude již 20 smutných let, kdy nás navždy opustil pan

Petr Kahovec.

Stále s láskou vzpomíná manželka s dětmi.

Vyvrácení kamene se nevyplatilo /Volary/

O tom kameni se vyprávěly různé pověsti. O čertovi, jenž ho někde nesl a z nějakého důvodu upustil či ve vzteku odmrštil, nebo v jeho stínu odpočíval a vyrušen zbožným člověkem, či dokonce světcem, v něm při úprku zanechal obrys svého kopyta. Všechny ty příběhy vyprávěl starému Praxlovi děda, jenž je zas slyšával od svých předků, a tak tu byl ten balvan trpěn, usazen poněkud nešťastně uprostřed Praxlů louky snad od stvoření světa. Kdykoli síkli či vláčeli

anebo rozhazovali hnůj, pletl se jim do cesty a museli jej pokaždé složitě objíždět. Avšak nikdy nikoho ani ve snu nenapadlo, i přes ty čertovské povídačky, ten zatracený kámen vyvrátit a odvalit. Ne snad, že by se báli pomsty pekel, s rohatějma si na Volaráky nikdo nepřišel, jenže tahle louka byla snad nejurodnější od Bobíku až po Sněžnou a možná ještě dál. A každý z Praxlů věděl, že je to jistojistě díky právě tomuto Čertovu kameni.

Šly roky, svět zmoudřel a starým povídkám už nikdo nevěřil. Mladému Praxlovi

byly ty historky jen pro smích, a když tátu odvezli na krchov a uložili jej do rodinného hrobu vlevo od kaple svatého Floriána,

vzpomněl si na svou vojenskou službu, sehnal si trochu střelného prachu a že ten kámen, jež mu při každém sečení louky pil krev, odstřelil. Vzal si pomocníka, dlouze měřili a počítali, pak do vyvrtných děr nasykali prach. A pak už se jen ozvala hromová rána. Ti, kdo to viděli z dálky, říkali, že z nebe sjel blesk, a právě on ten balvan roztržil na tisíc kousků a rozmetl po okolí. Jenže to už mladej neviděl a neslyšel. Dostal po hlavě

jedním z těch úlomků, a když se probral, měl hlavu jak vymetenou a jen těžko se rozvzpomínal, kdo vlastně je a kde se tu na tom zatraceném místě uprostřed hor vzal. Což, takových nehod a neštěstí se po Šumavě i po okolním světě dělo a děje, že by je jeden nespočítal. Jenže tenhle příběh pokračoval dál. Kámen na louce sice již nepřekážel, avšak dříve zelená a šťavnatá travička začala žloutnout a usychat a místo ní se zde začalo dařit všelijakému býlí. Úrodnou půdu smyl déšť, a přestože Praxlovi hnojili i zavlažovali o sto šest a dělali vše, co jim přišlo na mysl, tu zkázu nezastavili.

Když jim pak svítlo, že ten kámen tu nebyl jen tak zbůhdarma, pracně přivezli a zasadili místo něj jiný, jenže na takové dílo lidská dovednost vždycky nestačí. A tak se z úrodné louky stala poušť a dnes na ní najdete vzrostlý borový les. A přestože si na ten příběh již jen málokdo vzpomene, žádný z Volaráků by, i když ani neví proč, nikdy nevyvrátil ze své louky balvan, ať by překážel sebevíc.

píše Pulkrábek,

JAMES BOND 007
Sax Show

TOP SECRET

6. 6. v 18:00 ve staré škole
účinkují saxofonisté ZUŠ Volary

18. 06. 2022

Den otevřených lesů

Zažijte lesy jinak. Pohledem jejich vlastníků, kteří vám poddají specifika péče o lesy, to, jak lesy fungují a co nám všem poskytují.

1. V areálu Městských lesů Volary, V Kasárnách 645, 8–15 hodin, komentované prohlídky ve 12 a 14 hod.
2. „U bývalé obory“ na červené turistické trase, komentované vycházky v 10 a 12 hodin.

www.denotevrenychlesu.cz

Ohlédnutí za volarskou pecí

Uběhlo už pár let od doby, co vznikla myšlenka postavit ve Volarech pec na chleba a jiné dobrotu, co se dají upéct v peci.

Takový nápad měla bývalá starostka Volar, paní Martina Pospíšilová. Po čase nápad dostával trochu jasnější obrysy. Nastal ale čas ty obrysy začít realizovat. Sehnat finanční prostředky, potom sehnat někoho, kdo pec postaví. Sháněli se různí odborníci, kteří by ji postavili. To ale nebylo jednoduché, neboť staří mistři už nejsou, vymřeli a nových moc není. Nabízely se různé firmy, ale to, co se nabízelo, neodpovídalo představám o postavení pece, tak jak se požadovalo. Další problém byl sehnat projekt. To se také podařilo vyřešit. Projekt se sehnal ve Velešíně, kde taková pec stojí. Na dotaz, zda by nám poskytli jejich projekt, odpověď byla kladná. Projekt nám poskytli, a to bezúplatně. Pan Mráz z Lenory ten projekt prostudoval a zároveň do něj vložil i bývalou saunu, která již delší dobu nefungovala, jako přípravnu. Po schválení projektu příslušnými institucemi se povedlo sehnat i firmu, která vše postaví. Ujala se toho firma pana Lišky z Protivína.

Bylo to v roce 2017, v červenci byla pec dohotovená. Bylo však třeba ji ještě vysušit, aby se mohla na slavnosti dřeva v srpnu představit veřejnosti. Po určité době vysoušení bylo uděláno zkušební pečení a o slavnostech dřeva se pec předvedla v plné parádě.

Mělo to ještě před tím takový malý háček. Sehnat personál. Toho se ujala velká lóže pekařská z Lenory, kterou založil pan Václav Mráz v roce 2000. U příležitosti Slavností dřeva byla nová pec požehnána volarským farářem. Od té doby uběhlo hodně vody ve Vltavě a napeklo všeho možného pečiva, ať už to byly koláčky nebo vánočky a mazance.

Od roku 2017 se volarská pec roztopí několikrát do roka a napečou se různé dobrotu. Chleba, česnekové placky, ba i volarské koláče, hlavně o slavnostech. V poslední době se ale trochu situace mění. Je problém sehnat personál, který by se toho ujal, neboť pekař sám to nezvládne. Personál z Lenory se rozpadl, ať v důsledku úmrtí anebo nemoci, nový personál se dost těžko shání. Je to totiž vcelku dost namáhavá práce.

Připravit těsta, vyrábět housky, česnekové placky nebo také volarské koláče. Pro pekaře to je také dost namáhavé. Den před pečením si všechno připravit včetně pece a zajištění potřebných surovin. Prosit mouku, a není ji málo, co se spotřebuje. Připravit si kvásek na chleba a mnoho další práce, co se musí den předem udělat. Druhý den, v den pečení, brzo ráno pec roztopit a připravit těsta jak na chleba, tak i na bílé pečivo. Hlavně aby všechno klaplo v den pečení, aby návštěvníci odcházeli spokojení.

Bohužel ale i to má háček, neboť nelze uspokojit všechny účastníky podle jejich přání, protože pec to nestačí napéct. Přesto všechno se snažíme vyhovět, pokud je to v našich silách.

Přijďte ochutnat a zkusit to udělat. Jak se říká, není to procházka, ale tvrdá práce.

Občané Volar, kteří by měli zájem se zúčastnit fyzicky, ať se přihlásí, budeme rádi. Pekaři léta přibývají a bylo by dobře, aby se toho ujal někdo mladší, rád ho zaučím.

*Augustin Sobotovič,
pekař*

Prosíme všechny, kdo nejsou spokojeni s roznáškou Volarského zpravodaje, aby svoje stížnosti směřovali na Depo Prachatice na telefonním čísle +420 954 238 307.

Chybějící výtisky si můžete vyzvednout v Infocentru nebo v kanceláři KIC Volary.

GENERÁLNÍ PARTNER

divadlo
kalich

uvádí komedii

BEZ předsudků

Diego Ruiz, Fiona Bettanini & Nicola Pistoia, Pino Ammendola

*pod peřinou se
těžko říká
ne...*

sobota 18. 6. 2022

19:00

překlad: Karina I. Naviů

V režii Romana Štopy

hrají **Jana Paulová**
a **Pavel Zedníček**

vstupné 290 Kč

sál kina Volary

www.divadlokalich.cz

Počasí ve Volarech – duben 2022

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	4,2 °C	
minimální teplota	-12,4 °C	4. 4.
maximální teplota	21,4 °C	14. 4.
úhrn srážek	75,2 mm	
maximální náraz větru	18,9 m/s	7. 4.
sluneční svit	145,6 hod	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	19x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	2x	
maximální výška sněhu	11 cm	3. 4.
počet dní se sněhovou pokrývkou	5	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	3,6 °C	
minimální teplota	-16,3 °C	4. 4.
přízemní minimální teplota	-17,1 °C	4. 4.
maximální teplota	21,3 °C	14. 4.
úhrn srážek	64,0 mm	
maximální náraz větru	19,8 m/s	7. 4.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	22x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	2x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	3,2 °C	
minimální teplota	-17,1 °C	4. 4.
přízemní minimální teplota	-20,5 °C	4. 4.
maximální teplota	22,7 °C	14. 4.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	22x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	1x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	3,2 °C	
minimální teplota	-17,9 °C	4. 4.
maximální teplota	22,5 °C	14. 4.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	24x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	1x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	3,1 °C	
minimální teplota	-17,0 °C	4. 4.
přízemní minimální teplota	-18,6 °C	4. 4.
maximální teplota	22,5 °C	14. 4.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	23x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	1x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

	lokality (okres)	hodnota
1.	Kvilda – Perla (PT)	-24,0 °C
2.	Březník (KT)	-23,2 °C
3.	Rokytská slat' (KT)	-22,1 °C
4.	Pohoří (Novohradské h.)	-21,4 °C
5.	Horská Kvilda (KT)	-21,1 °C
6.	Knížecí Pláně (PT)	-19,8 °C
7.	Javoří pila (KT)	-18,3 °C
8.	Žďárská slat' (PT)	-18,0 °C
9.	Volary – Mlýnský potok	-17,9 °C
10.	Březová Lada (PT)	-17,4 °C

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Základní umělecká škola Volary

Vás srdečně zve na

SLAVNOSTNÍ KONCERT

vystoupí

sólisté

komorní soubory

FluteCrew, Tamborileros

V-BAND

16. 6. v 18:00 hodin
v kinosále ve Volarech

Základní umělecká škola Volary
pořádá

PĚVECKÝ KONCERT

u příležitosti 40 let od vzniku pěveckého sboru

sbormistryně: Mgr. Dana Koldínská
klavírní doprovod: Mgr. Radka Řezanková

účinkují:
Pěvecký sbor Poupátka
Pěvecký sbor Poupata
solistky, komorní soubor

hosté večera:
bývalé členky a členové
pěveckého sboru Poupata

9. června 2022
v 18:00 hodin
v kinosále ve Volarech

Dům dětí a mládeže Volary
pořádá 2. ročník turistického pochodu

VOLARSKÝ PUCHÝŘ

18. - 19. ČERVNA 2022

trasa 6 km

Registrace a informace o trase:
18. a 19. 6. 2022 od 9:00 do 16:00 v DDM Volary

- trasa začíná u Volarských menhir, vede okružem přes Malý obrázek a končí opět u Volarských menhir
- kvíz a úkoly na trase pro celou rodinu
- akce se koná za každého počasí

Těšíme se na Vaši účast.

POJĎTE S NÁMI SPORTOVAT A DO PŘÍRODY !!!

sobota 25. června 2022

3. Volarský pěšour Zlatou stezkou

pod záštitou Mgr. Víta Pavlíka, starosty města Volary

Pěší trasy: Dlouhá 5km . Po cestě se budou řešit otázky a plnit tajenka.

Start : Infocentrum na náměstí , kde si vyzvednete startovací lístky, kam budete zapisovat písmenka správných odpovědí

Startovní časy: Sobota 25. 6. 2022 od 9 hod, dle vlastního uvážení celý den.

e-mail: volary.sumava@seznam.cz, <http://www.kictvolary.webnode.cz>

Odbor Klubu českých turistů TJ Tatran Volary.

PĚŠOUR SE KONÁ ZA KAŽDÉHO POČASÍ!

„Generál nebe“

Cesta vlakem z Volar do Nového Údolí patří mezi nejvyhledávanější turistické atrakce tohoto kousku Šumavy. A zvláště táhne-li ho parní lokomotiva. Nové Údolí však nebylo vždy tak přívětivé. Území na samých hranicích, hluboko za ostnatým drátem. Nikdo již asi přesně neřekne, kolik lidí tu místo svobody našlo smrt.

Přes Nové Údolí se na Západ jen neutíkal, ale také létalo. Alespoň minimálně v jednom případě. A neletěl tudy jen tak někdo, za kniplem totiž seděl sám „Generál nebe“.

František Peřina se narodil v Morkůvkách 8. dubna 1911. V roce 1929 se přihlásil k pilotnímu výcviku a po jeho absolvování v roce 1931 byl zařazen k leteckému pluku do Olomouce. O rok později prodělal výcvik pilota stíhacích letounů. Dost mu to šlo, a byl proto vybrán, aby v roce 1937 reprezentoval republiku na IV. Mezinárodním leteckém mítinku v Curychu. Dne 24. června 1939 se rotmistr Peřina oženil s Annou Klimešovou, ale následujícího dne se „na svatební cestu“ vydal sám. Přes hranice protektorátu do Polska a pak do Francie, kde vstoupil do cizinecké legie, a po vypuknutí války do francouzského letectva.

V květnu 1940 se během bitvy o Francii stal prvním československým leteckým esem s jedenácti potvrzenými a dvěma pravděpodobnými sestřely. Například 10. května 1940 sestřelil během jediného dne čtyři bombardéry. Velení letectva to ocenilo bezprecedentním krokem. Přestože neměl požadované vzdělání, byl povýšen do hodnosti poručíka.

Ale bitva o Francii pro něj skončila již pár dní poté. Třetího června 1940 byl nad

1949 byl postaven mimo službu a dovedl

Paříží sestřelen a vážně zraněn. Aby zachránil jiné, pustil se do vzdušného souboje proti šedesátce dvoumotorových Messerschmittů Bf 110. Jeho stroj dostal patnáct dělostřeleckých zásahů a 76 z kulometů. V pravé noze měl osmnáct granátových střepin

Z nemocnice utekl před postupujícími Němci a srpen ho zastihl v Anglii, kde byl zařazen k 312. peruti.

Po návratu do vlasti 19. července 1945 se šťastně shledal s manželkou, která část války strávila ve vězení. Vlastně tak moc šťastně zrovna ne. Nemohl se dočkat, až ji obejmě, nečekal na schůdky, seskočil z letadla a poranil si nohu.

Jak to pokračovalo v dalších letech, asi není třeba příliš popisovat. Prvního března

si spočítal, co bude následovat. V úterý 12. dubna téhož roku se společně s kamarádem, rovněž pilotem, Karlem Radou a manželkou natěsnali do malého sportovního letadla M-1C Sokol a rychle pryč.

Sám na to vzpomínal takto: „Bylo 11. dubna 1949. Přijel ke mně kamarád z Valašského Meziříčí. On byl sportovní pilot a měl jednoho Sokola, což je malý sportovní letadýlko. Oficiálně bylo spolu s dalšími jedenácti posláno do Egypta, ale nad Jugoslávií je zastihla bouře a všechny se roztřískaly na padrť. Mýmu kamarádovi se to povedlo ještě před tou bouří otočit a letěl zpátky do Valašského Meziříčí. Právě 11. dubna dostal telegram, aby s tím letadlem přeletěl do Chocně. Přímo se mě zeptal: „Franto, mám tu letadlo s plnou nádrží.“

Nové Údolí

Nechcete přeletět přes hranice? Povídám mu na to: „Ježíšmarjá, kde ten stroj máš?“ Dohodli jsme se, že druhý den ve čtyři hodiny ráno odstartuje z Meziříčí, přistane na svém poli v Kelči. Já jsem to místo přesně znal, protože se tam jednou konal letecký den. Řekl, že když tam s manželkou budeme, můžeme letět. On sám že si za hranice netroufá, tak abych převzal řízení. Tak jsem to odpilotoval a podařilo se nám to. Bylo velmi špatný počasí, přšelo, ale to bylo naše štěstí, protože nás nemohli pronásledovat.“

Jenže tak jednoduché to nebylo. Zhoršilo se počasí, nevěděli, kde jsou. Jedinou mapu, kterou měli, byla stránka z jízdního řádu, kterou Peřinova manželka před odletem vytrhla.

Letěli hodně nízko, aby je nezachytil radar. Protáhli se nad Českomoravskou vysočinou, vyhnuli se obloukem Českým Budějovicím, kde bylo vojenské letiště. Doslova břichem lízali špičky stromů. Pod nimi tekla nějaká řeka, možná Vltava. Chvilí bloudili a pak uviděli nádraží. Černý Kříž. Na mapě byla jen koncová nádraží, ale protože Černý Kříž byl významný železniční uzel, našťástí se na mapu dostal. Nabrali správný kurz a sledovali koleje. Paliva rychle ubývalo a na nějaké dlouhé létání to nebylo. Pak klesla ručička palivoměru na nulu. Peřina to stočil na rozbahněnou louku. Tam to snad nebude tolik bolet. Měli štěstí. Přistáli ve vesnici Aicha vorn Wald nedaleko Pasova, jak jim vzápětí řekli američtí vojáci, jen pár kilometrů od ruské okupační zóny.

Doma ho za krádež letadla odsoudili k trestu smrti.

Odešel do Anglie, znovu vstoupil do RAF, ale pro věk již nemohl za knipl, a tak sloužil v pozemních funkcích. Ale kdykoli to bylo možné, vznesl se k nebi. Po skončení závazku u RAF si v Kanadě založil úspěšnou firmu na výrobu rybářských lodí. Jenže na manželce se podepsala léta v německém vězení (proto např. nemohla mít děti) a bylo třeba změnit klima.

V Los Angeles montoval sociální zařízení i kuchyně do Boeingů 747 a sedadla pro astronauty programu Gemini, díky tomu se znal se všemi tehdejšími americkými kosmonauty.

Do vlasti se podíval až v roce 1980 jako americký občan. Po listopadu se s manželkou vrátili natrvalo. Byl rehabilitován a postupně povýšen na generálporučíka.

Za svůj život František Peřina obdržel řadu vyznamenání, včetně Řádu bílého lva či nejvyššího francouzského vyznamenání

Řádu čestné legie. Kdyby si je všechny navlékl, zvonil by jak ruský generál. Jen francouzských válečných křížů měl osm.

Zemřel 6. května 2006 ve věku pětadevadesáti let. Pár týdnů předtím pochoval svoji Annu. Nad její rakví zlomil růži, gesto, kterým sdělil, že to balí.

To byl Generál nebe, ten, kdo onoho pošmourného dne v dubnu 1949 vystrašil osazenstvo nádraží v Černém Kříži.

Jaroslav Pulkrábek

S přáním maminkám k svátku se připojila i mateřinka Na Sídlšti...

... stejně jako MŠ v Revoluční ulici.

Při zahájení sezony se v muzeu i tvořilo.

Divadlo se dá hrát i na tržnici.

Čarodějnického reje na náměstí se účastnilo bezmála čtyři sta lidí.

První pocovidové vítání občánků.

Skauti pomáhali bojovat proti rakovině

Foto: JP + AM

Škola oslavila své čtyřicátiny.

Pohled na náměstí od kostela býval poněkud jiný. Místo restaurace Pošta je dnes volný prostor a nestojí ani restaurace Lípa, kterou nahradila dnešní radnice. Oproti tomu dodnes stojí Hotel Sitter, tedy dnešní knihovna a Domeček. Bez velkých změn se zachovalo schodiště a zábradlí kostela, vyjma stromů, a s orientací pomůže i balkón zcela vpravo.

